

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวตนของผู้พิการทางสายตาผ่านการวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่สร้างโดยผู้พิการทางสายตาโดยศึกษากลุ่มผู้พิการทางสายตา จำนวน 3 กลุ่ม คือ 1.กลุ่มผู้พิการทางสายต่านักเรียนชาย ที่สร้างภาพยนตร์เรื่องเด็กบอดอินเตอร์ 2.กลุ่มผู้พิการทางสายต่านักเรียนหญิง ที่สร้างภาพยนตร์เรื่องวีรกรรมหุ่นวายของวัยซน 3.ผู้พิการทางสายตาชายในวัยทำงาน ที่สร้างภาพยนตร์สารคดีเรื่องตำนานวัดอุโมงค์ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพและการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม

ผลการศึกษาพบว่า ตัวตนของผู้พิการทางสายตาในภาพยนตร์แต่ละเรื่องมีความแตกต่างกันออกไปดังนี้ เรื่องเด็กบอดอินเตอร์ ได้แสดงตัวตนของเด็กวัยรุ่น มีการเข้าร่วมกลุ่ม การแบ่งแยกพรรคพวก และในขณะเดียวกันก็ได้รื้อถอนภาพการเป็นคนไร้สมรรถภาพและประกอบสร้างความเป็นคนมีความสามารถทั้งด้านดนตรีและคอมพิวเตอร์ อีกทั้งยังเสนอภาพการรู้จักเป็นผู้ให้ และรักษารัชมชาติขึ้นมา เรื่องวีรกรรมหุ่นวายของวัยซน ได้แสดงตัวตนของเด็กนักเรียนที่ซุกซน กับตัวตนของครูผู้เสียสละ โดยในเรื่องนี้มีได้รื้อถอนความเป็นตัวตนเดิมของตนเองออกไป หากแต่ประกอบสร้างความเป็นคนผู้สำนึกผิดขึ้นมา และเรื่องตำนานวัดอุโมงค์ ได้ปรากฏวัฒนธรรมการบริโภค โดยแสดงอัตลักษณ์ของวัดอุโมงค์อันเป็นสถานที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้คนและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในที่เดียวกัน

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า กลุ่มผู้พิการทางสายตาแต่ละกลุ่มได้ใช้พื้นที่ในสื่อภาพยนตร์นี้เพื่อสื่อถึงความต้องการบางอย่าง ดังนี้ เรื่องเด็กบอดอินเตอร์ใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อเป็นตัวแทนของการเล่าถึงความสามารถด้านต่างๆ ของผู้พิการทางสายตา เรื่องวีรกรรมหุ่นวายของวัยซนใช้ภาพยนตร์เพื่อเป็นตัวกลางที่แสดงถึงความสำนึกผิดและความเสียใจในการกระทำที่มีต่อครู และตำนานวัดอุโมงค์ใช้สื่อภาพยนตร์สร้างคุณค่าให้กับตนเอง ด้วยการตอบแทนสังคม ผ่านการช่วยประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับผู้คนได้รู้จัก

และข้อสังเกตประการหนึ่งคือ ตัวตนที่ไม่พบในภาพยนตร์ทั้งสามเรื่อง คือ ตัวตนของผู้พิการทางสายตาที่มีความยากลำบากในการดำเนินชีวิต ปัญหาและอุปสรรคที่ต้องเผชิญกับสังคมที่โหดร้าย ความต่ำต้อยด้อยโอกาสหรือการต่อสู้กับชีวิตที่น่ารังเกียจ แต่พบกับความธรรมดาสามัญของการใช้ชีวิต การทะเลาะเบาะแว้ง ความผูกพันและการสร้างคุณค่าให้กับตนเองเพื่ออยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

ในท้ายที่สุดนี้ ผลการวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่สร้างโดยผู้พิการทางสายตาพบว่า ผู้พิการทางสายตามีสถานะที่เหมือนคนปกติ ที่มีทั้งรัก โลภ โกรธ หลง มีการปรับเปลี่ยนตนเอง มีการแบ่งแยก และการเข้าร่วมกลุ่ม ต้องการคุณค่าของการใช้ชีวิต ดังนั้นสิ่งที่แตกต่างเป็นเพียงความไม่สะดวกทางกายภาพ เช่น การเดินทาง การเรียนหนังสือ การใช้วัตถุต่างๆ หรือสรุปคือ เรื่องรูปธรรมนั้น ผู้พิการทางสายตาจะรับรู้ เข้าถึง และใช้งานได้ไม่ดีเท่ากับคนมองเห็น แต่เรื่องของนามธรรม ความคิด ความรู้สึก ความชอบ ความเชื่อ จินตนาการ เขาจะมีเหมือนๆ กับคนทั่วไป ดังนั้นจึงไม่แปลกเลยที่ผู้พิการทางสายตาจะกลัวความอ้วน กลัวผี กลัวไคล้ดารา และเป็นทอม-กะเทยได้

This independent study of Identity Analysis of Visual Impaired Person Through Films Made by Visual Impaired Producers has an objective to study the identity of visual impaired person through the films they produce themselves, by using the methodologies of qualitative research and participant observation in 3 cross sections ; 1. Visual impaired boys, producers of "Dek Bod Inter" (The inter blind) 2. Visual impaired girls, producers of "Weerakome Woonwy Kong Wai Son" (Chaotic Activity of Naughty Age) 3. Visual impaired men in working age, producers of "Tumnan Wat U-Mong" (Wat U-mong Legend)

This study found the difference in their identities represented throughout each film. In "Dek Bod Inter" (The inter blind), it was the teenage appearance. Showing how they unite and divide into groups, also deconstruct their identity out of the visual impairment into their both musicianship and computer literacy. The film "Weerakome Woonwy Kong Wai Son" (Chaotic Activity of Naughty Age) identified the naughty students with the sacrificed teacher. Even this film does not mainly about their deconstructive presentment but to rebuild their identity of conscientious person.

For "Tumnan Wat U-Mong" (Wat U-mong Legend), presented consuming culture by identifying Wat U-mong temple where is the soul-restraint place as well as the cultural tourist attraction in the same place.

In addition, the visual impairment using the film space to imply their intention such as "Dek Bod Inter" using this documentary represented their talented accomplishment. In "Weerakome Woonwy Kong Wai Son", film is their media to express their guilt and penitence to their beloved teacher, and the self-value creation in "Tumnan Wat U-Mong" throughout their volunteer in tourist attraction publicity.

The remarkable observation in this study is none of each film do has the appearance of their handicap being visual disabled nor any obstacle in their living in cruel reality, but only the common to live the ordinary life. Their argument, attachment and self-value creation also found in the same way.

At last, the analysis of identity through film produced by visual impaired producers found that the visual impairment accommodate themselves to the common circumstance. Either greedy, angry, love and lost or any socializations are alike the ordinary people. The distinction is only found in physical inconvenience such as commutation, study or other usability in concreteness which they have limited access and imperceptions. But for the abstraction, their thought, emotion, passion, faith and imagination are identically sensed as in common. Therefore, the visual impairment can be afraid of being fat, fear ghost, star crazy or even being homosexual.